

питъ въ университета, взель свидетелство и се завърналь (1843). Богориди прибраль Гавриила пакъ у дома си за секретаръ и преводачъ отъ български на гръцки и отъ турски на френски езикъ.

Управитель на о. Самось.

Минали се 2 години. Нашитъ четци знаятъ, че Стефанъ Богориди билъ назначенъ отъ султана за паша (князь) на самовластния островъ Самось, който се намира въ Бъло море, близу до брѣга на Мала Азия, южно отъ гр. Смирна. Но понеже Богориди билъ задържанъ при султана, той изпратилъ Гавриила Кръстевича за свой замѣстникъ въ островъ Самось (1845). Момькътъ стигналь въ Самось и поелъ работата.

Котленскитѣ търговци въ Цариградъ, па и жителитѣ въ Котель, като се научили за това, не искали да повѣрватъ. Какъ тѣхниятъ Гандьо да стане замѣстникъ на князь Стефанаки въ острова? Учудването било голѣмо, но и радостъта на котленци не била малка. „Нека и нашето планинско и овчарско село се прочуе“, — викали всички котленски рай. Малко ли е отъ рая да излѣзе управникъ? Па и самъ Кръстевичъ много се радвалъ. Той написалъ писмо на обичния си учитель Райно Поповичъ въ Карлово. — „Драги учителю, азъ имамъ едва 27 години; какъ ще заповѣдамъ на турци, гърци, арменци, умътъ ми не стига. Сега съмъ въ Самось и разправамъ разноезични народи и голѣмитѣ султански имоти“.

Петъ години младежътъ Гавриилъ Кръстевичъ управлявалъ петдесетъ хиляденъ народъ (турци, гърци, евреи, араби и др.). Хората останали доволни отъ неговата управа и правда. Ала нему домилѣло много за майка, за родъ, за котленци, та помолилъ княза да го вземе пакъ въ Цариградъ (1850).